Examen

PLAGAE REGIÆ.

347

Authore

R. P. MARTINO BECANO, SOCIEtatis Ieſu Theologo.

MOGVNTIÆ,
Ex Officina Joannis Albini.

ANNO M. DC. X.

DMODVM RE-
ERENDO, PRÆNO-
OBILI AC GRATIOSO
MINO, Dn. IOANNI VLRICO AB
dlauu, Metropolitanæ Eccleſiæ Mo-
guntinæ, & Cathedralis Baſileenſis
Canonico Capitul...i, Domi-
no ſuo plurimum ob-
ſeruando.

MARTINVS BECANVS.

QVOD hunc Libellum, Reuerende admodũ, Prænobilis ac Gratio- Domine, Tibi offeram, Tuoq́; plißimo Nomini inſcriptum ledicatum eſſe velim, mirari

ſanè non debes. Publicè conſta multis iam menſibus, tuo benefi cio nos fruitos eſſe in hac Vrbe Nam cùm fermè ante biennium benignitate & ſumptibus Reuerendiſsimi ac Illuſtriß. Principis noſtri Moguntini, Ioannis Suicardi, nouum ædificium, euerſo veteri, moliri cepiſſemus, alibi tantiſper quærenda fuit habitatio. Nec diu, quæſita eſt. Tu prolixe tuum animum erga nos teſtatus, vicinam Collegio domũ, quæ tua eſt, noſtris vſibus accom modaſti. Huius beneficij, cùm publicum ſit, vt dixi, publicum teſtimonium extare oportebat. Igitur publico hoc ſcripto, ſi non gratias referre, quod difficile mihi ſit,

hi ſit, ſaltem grati animi ſignifi-cationem exhibere volui. Nec meo ſolius, ſed totius Collegij nomine id facio. Tu pro Tua Gratioſa humanitate, vt confido, in bonam partem accepturus es. Nos interim, quotquot illius beneficij participes ſumus, enixè rogamus Deum, vt quod noſtrarum virium non eſt, ipſe copioſa ſua benedictione, & in hac, & in altera vita, dignetur compenſare. Moguntiæ, *Anno 1610. Menſe Septembri ineunte.*

Examen
PLAGÆ REGIÆ.

PRodiit nuper ex Helvetia ingens Tractatus, cũ hac inſcriptione; *Plaga Regia, hoc eſt, Commentarius breuis & perſpicuus in Apocalypſin ſancti Ioannis: quatenus hæc recõditiſſima Prophetia hucuſque per decurrentia Eccleſiæ Catholicæ Fata, impleta eſt, & hodie potiſſimum impletur.* Eius exemplar, diebus ſuperioribus, ad me miſit Illuſtris Vir, Marcus Velſerus, Duumuir Auguſtanus. Percurri

obiter,

obiter, & notaui, quæ feſtinãti occurrebant. Quid de eo ſentiam, patebit ex hoc breui Examine, quod ſubiicio; cuius hæc ſunt capita:

1. *Quis ſit author Plagæ Regiæ?*
2. *Quis Patronus, cui inſcripta & dedicata eſt?*
3. *Quæ ratio nominis? ſeu, cur vocetur Plaga Regia?*
4. *Quid argumenti tractet?*
5. *Quo ſpiritu ab Authore conſcripta ſit?*
6. *Quàm certa ſit eius doctrina? Ex quibus omnibus conſtabit.*
7. *Quo loco habenda ſit Plaga Regia?*

Ex his paucis capitibus, & eam ſentẽtiam de Plaga Re-, & illius pretium ac dignitem, facile intelliges prudẽs ctor. Quamuis enim, vt dingens Tractatus ſit, qui vel

ſola mole ac quantitate poſſet hominem, alias occupatum, à lectione deterrere; nihil tamen ingenti refutatione opus eſſe cenſeo. Aliud eſt, multa ſcribere; aliud, benè, doctè, & neruoſè ſcribere. Multa congeſſit Author Plagæ Regiæ; ſed parum ſolidè probauit. Quid ergo multis refutare neceſſe eſt? Niſi quis otio abundet: quod ſanè in me locum non habet. Itaque paucis & ſtrictim cum homine agendum cenſui.

CAPVT I.

QVIS SIT AVTHOR PLAGÆ Regiæ?

1. AVthor illius eſt Conradus Graſerus, qui quidẽ & ſa-

& ſacram Scripturam diligenter legiſſe, & multos annos in hoc Opere conſcribendo laboraſſe, videri poteſt. At triplici nomine ſuſpectum merito ſe facit. 1. quia Caluiniſta eſt. 2. quia vbiq; ſeipſum laudat. 3. quia alios faſtuoſe præ ſe cõtemnit, mẽdaciis obruit, conuitiis inſectatur, & ſcurriliter illudit. Hæc tria paucis explicabo.

2. Primò igitur Caluiniſta eſt. Quis autem neſciat, quàm atrox, blaſphema, & peſtilens Caluiniſtarũ doctrina ſit? Hactenus palam docuerunt hos Aphoriſmos. 1. Deum eſſe authorem peccati. 2. Deum præ-

deſtinare homines ad æterna ſupplicia, ſine vlla ipſorũ culpa. 3. Deum non ſincere, ſed ſimulatè agere cum hominibus. 4. Chriſtum nõ eſſe mortuum pro omnibus. 5. Imaginem Chriſti crucifixi nullo modo in Templis tolerandam eſſe. 6. Sanctos, qui dicuntur cũ Chriſto regnare, eſſe laruas, beſtias, carnifices. 7. Peccatum originale non tolli per baptiſmũ. 8. Nec reliqua tolli in Iuſtificatione, ſed tãtum tegi, ſeu occultari. 9. Omnia iuſtorum opera nihil aliud eſſe, quã ſordes, inquinamẽta, & peccata mortalia. 10. Gratiam Dei nõ ſufficere ad benè agendũ. 11. Omnes

filios fidelium eſſe ſanctos ab vtero materno, ac proinde nō egere Baptiſmo. At nunc vlterius progreſſi, non ſunt cotēti illis Aphoriſmis, ſed hos inſuper Atheiſmos adijciunt. 1. Deum nō eſſe infinitum. 2. Deum non eſſe vbiq; prȩſentem. 3. Incertum eſſe, an Deus ſecūdum ſubſtantiam ſit alibi præſens, quàm in cœlo. Et quod inde ſequitur, incertum eſſe, an Chriſtus, cum in terris verſatus eſt, fuerit verus Deus. 4. In Deo eſſe vera accidentia, realiter diſtincta à ſubſtantia Dei. 5. Decreta Dei (cuiuſmodi eſt decretū prȩdeſtinationis, aut reprobationis, aut creationis mūdi)

non

non eſſe ab æterno. 6. Æternitatem Dei non eſſe indiuiſibilem & totam ſimul, ſed ſucceſſiuam. Ita Conradus Vorſtius Caluiniſta in Tractatu de Attributis diuinis, quem nuper edidit. Quid nunc ſperare poſſis à Graſero, qui eodem ſpiritu Caluiniſtico imbutus eſt? qui in eodem ſtadio currit, vt palmam atheiſmi conſequatur?

3. Et tamen vbiq; ſe laudat hic Author. Sed aſtutè. Nam in toto ſuo volumine, quod ſanè ingens eſt, inſtituit perpetuum colloquium inter Danielē & Euſebium. Daniel Graſeri perſonam ſuſtinet. Euſebius lau-

us laudatoris officio fungitur. Et quidquid alter dicit, hic approbat. Quis non videat ex compoſito rem geri? Non audebat Graſerus in propria perſona ſeipſum cõmendare. Hoc enim quiuis aduertiſſet. Igitur collocutoré adhibuit, qui applauſu & præconio exciperet omnia, quæ ab ipſo dicerentur. Et hoc ſtrenuè fecit Euſebius. Sic enim paſſim loquitur; *Cogitationes tuæ mihi hic longius progredi vidẽtur, quàm cuiuſquam alterius.* Item, *Tu mihi caliginem, quæ hactenus in Vaticinij huius lectione oculos meos obfuſcauit, paulatim abſtergis.* Item, *Arguta hæc fuit cõiectura:*

iectura. Item, *Iucunda ſanè hæc; & notatu digna ſunt.* Item, *In hoc tibi nemo contradicet.* Item, *Pulchræ ſunt hæ cogitationes.* Item, *Hæc profecto per ſe pia ſunt, & pio animo iucũdiſſima.* Item, *Egregrium profecto hoc; & notatu dignum eſt.* His & ſimilibus loquendi formulis vbique ſe laudat Graſerus ſub larua Euſebii collocutoris.

4. Sed qui ſeipſum tanti facit, quo loco habet alios mortalium? Nullo, vel certè exiguo. Ne longus ſim, ex vno hoc diſco. Aſſerit in ſua *Plaga Regia*, Prophetiam Apocalypſis, aliis omnibus obſcuram eſſe; ſibi non item. Dinſtinguit

autem tria genera aliorum hominum. Jn primo ponit fanaticos. Jn altero, probos authores: Jn tertio, pręceptores ſuos: Primos ait latibula quærere: Alteros, nemini ſatisfacere: Tertios, duri nimis iudicii eſſe. Addit, ſibi præ cœteris obortam eſſe aliquam lucem, & per eam ingenti deſiderio profundiſſima quęque ſcrutatum eſſe; nec ſuo conatui Dei benedictionem defuiſſe. Jn qua re plané ſimilis eſt Phariſæo Euangelico. Nã proinde eſt, ac ſi dicat; Domine, gratias tibi ago quia nõ ſum ſicut cæteri Apocalypſis interpretes, fanatici, nemini ſatisfaciẽtes; velut etiã

Præ-

Præceptores mei, duri iudicii homines. Mihi vni lux oblata eſt: Ego profunda myſteriorum penetraui: meo conatui benedictio tua non deeſt.

5. Nec abſtinet à conuitiis. Pontificem vocat *Draconem tricipitem*: Pōtificios, *quiſquilias mundi*. Et vt multa ſimilia omittam, quibus omnia plena ſunt, diſertè affirmat, Spiritum ſanctum quædam *oſcitanter* in Apocalypſi deſcripſiſſe: quædam *ad nauſeam Lectoris inculcaſſe*. Mendacia paſſim occurrũt. Ait Catholicos palam docere, *Papam ne quidem à Deo poſſe iudicari:* Jmo, *Papam habere poteſtatem diſpenſandi con-*

tra

tra quatuor Euangelia, & contra Pauli epiſtolas. Omitto alia. Illud ſcurrile eſt, quod addit, Catholicos accuratè ſolitos eſſe diſputare, *an mortaliter peccet, qui in Eccleſia pedit? an paſſeres, & alia bruta Eccleſiam defœdantia liceat excommunicare? an mater Mariæ, in filiæ conceptione, carnis delectationem ſenſerit?* & quę eiuſdem farinæ ſunt. Ergo ob has cauſas meritò ſuſpectus eſt Graſerus cum ſua Plaga Regia.

CAPVT II.

CVI PATRONO INSCRIPTA ET dedicata ſit Plaga Regia?

1. SEreniſſimo Britanniæ Regi Jacobo inſcripta & de-

dicata eſt, cum hoc titulo; *Fidei verò Catholicæ Propagatori ac Defenſori.* Non ſatis video, quo ſpectet hic titulus: aut qua conſcientia, homo Caluiniſta Regem illum appellet Catholicæ fidei defenſorē ac propagatorem. Certè, Rex Britāniæ Caluiniſta non eſt. Imo Caluiniſtas, ſeu Puritanos (quod idem eſt) in ſua monitoria pręfatione ad Imperatorē, Reges & Principes, miris modis execratur. Hæc enim de illis ſcribit. Primo, eſſe homines furioſos & incendiarios. Secundo, plus ſe fidei reperiſſe in efferis latronibus, quā in Caluiniſtis. Tertiò, ſe non ſolū à natiuitate

continuo vexatum fuiſſe à Cal uiniſtis, ſed etiam in vtero materno propemodum extinctũ, antequam naſceretur. Quartò ſe in ſuo libro ad filium, multo acriùs ac vehementiùs in Caluiniſtas, quàm in Põtificios inuectũ eſſe. Deniq; ſe eidem libro prolixam in odium Caluiniſtarũ pręfationem apologeticã præfixiſſe. Hæc & ſimilia habet *R*ex. Quid ergò homini Caluiniſtæ in mentẽ venit, vt hunc ipſum *R*egem, qui tãtus Caluiniſtarum hoſtis & perſecutor eſt, tã inſigni ac ſpecioſo titulo exornare auſus ſit?

2. Vt res ſit clarior, addã duo dilemmata. Vnum; vel rex Bri-

tanniæ verè Catholicus eſt, vel non eſt. Si Catholicus eſt, certè Caluiniſtæ Catholici non ſunt, quos Rex Catholicus perſequitur. Si Catholicus non eſt, cur Caluiniſta Catholicæ fidei defenſorem appellat? Hic ſanè alterutrum fateri neceſſe eſt, aut Caluiniſtam mendacem eſſe, ſi *R*ex Catholicus nõ eſt: aut hæreticum eſſe; ſi *R*ex catholicus eſt. Nec video, quomodo elabi poſſit.

3. Alterum; Author Plagæ regiæ, vel habet veram doctrinam, vel falſam. Si falſam, cur eam *R*egi catholico obtrudit? an *R*egem catholicum falſitatis Patronum fore exiſtimat?

Si ve-

Si veram, quomodo *R*egem catholicum àfalſitate vindicabit? Nam *R*ex in multis contrarium ſentit, vt capite 6. demonſtrandum eſt.

4. Sed video me fruſtra hic hærere. Aliud myſterium latet in hac Inſcriptione. Aliud, quã fidem Catholicam, ſpectauit Graſerus, quando *R*egi Britanniæ, tanquam Catholicæ fidei propagatori, Plagam regiam dedicauit. Quid illud? Facilè conijciam, quod res eſt. Sperauit fore, vt vel theſaurum à rege potentiſſimo per huiuſmodi blandimenta extorqueret; vel certè in Angliam ad lautiorem menſam euocaretur. Hic

enim eſt ſcopus, in quem collimãt eiuſmodi Nouatores. Vereor tamen, ne *R*ex fucum aduertat, præſertim ſi Sacellanus ei ad manum ſit.

CAPVT III.

QVID SIBI VELIT HOC nomen, Plaga Regia?

1. GRaſerus inſcripſit Librũ ſuum, Plagam Regiam. Hoc dupliciter poteſt intelligi. Primò, actiuè, quaſi *R*eges plagam aliis immittant. Secundò, paſſiuè, quaſi Plagam ab aliis patiantur. Igitur Graſerus in præfatione, ait ſe poſteriori modo intelligere. Vult enim hac libri inſcriptione ſigniſi-

gnificare, *R*eges & Principes inſignem plagam accipere, propter quorundam hominũ improbitatem. Et ita eſt. Inſignem plagam accipiunt ab ipſo Graſero, qui toto ſuo Volumine id potiſſimum contendit, Pontificem *R*omanũ eſſe Antichriſtum; & omnes Pontifici *R*omano adhærentes, eſſe Antichriſtianos. Nunc autẽ conſtat, pleroſq; *R*eges & Principes adhærere *P*õtifici in cauſa religionis ac fidei; vt Imperatorẽ, *R*eges Hiſpaniꝫ, Galliꝫ, *P*oloniæ, Hũgariꝫ; Archiduces Auſtriæ; Duces Bauariꝫ, Lotharingiæ, Burgundiꝫ, Brabantiæ, Franconiæ, Hetruriæ;

Principes Electores, Moguntinum, Treuirenſem, Colonienſem, & alios complures. Igitur hi omnes à Graſero pro Antichriſtianis habentur. An non inſignis hæc plaga eſt?

2. Velim tamen à Graſero diſertè intelligere, quinam illi Reges ſint, in quorum gratiam Plagam regiam conſcripſit? An illi, qui iam nominati ſunt? an potius Rex Britanniæ, cui Plaga regia dedicata eſt? Vtriq; ſanè, & actiuè & paſſiuè ſe habent in hoc negotio. Priores quidem actiuè, quia iuſtè perſequuntur Caluiniſtas: paſſiuè, quia à Graſero Caluiniſta habetur pro Antichri-

ſtianis

ſtianis, vt dictum eſt. Id multò clarius eſt in rege Britanniæ. Is enim inſignem plagam immiſit Caluiniſtis, quando eos in ſua monitoria Præfatione, appellauit hæreticos, furioſos, incendiarios, & efferis Latronibus deteriores. Et iam ante, luculentam plagam à Caluiniſtis acceperat, quando in vtero materno, vitę ipſius inſidiati ſunt, antequam in lucem ederetur.

CAPVT IV.

QVID ARGVMENTI TRACTET author Plagæ Regiæ?

1. EXplicat ferè totam Apocalypſin B. Joannis. Et

potiſſimũ perſequitur ſeptem Epiſtolas, quæ ſcriptæ ſunt ad totidem Eccleſias Aſiaticas; ſeptem Sigilla, quæ à nemine, niſi ab Agno, aperiri poterant; ſeptem Tubas, quæ à totidem Angelis inflatę ſunt; & ſeptem Phialas, quæ à ſeptem Angelis effuſæ. His omnibus contineri ait varia Plagarum genera, quæ Eccleſia nunc patitur ab Antichriſto, & iam ante ab illius præcurſoribus paſſa eſt. Et in hunc ſcopum omnia dirigit, vt oſtẽdat Papam eſſe Antichriſtum: & omnes Plagas à Papa in Eccleſiam & Chriſtianos Reges ac Principes deriuari.

2. Atq;

360

2. Atque hæc eſt ſumma totius Operis; quod ſpeciatim diuiditur in tres tractatus. Primus inſcribitur, *Hypotheſis Plagæ Regiæ.* Secundus, *Hiſtoria Plagæ Regiæ.* Tertius, *Illuſtratio Plagæ Regiæ.* In Hypotheſi explicat Graſerus ſeptem Epiſtolas, ſeptem ſigilla, ſeptem tubas, & quinq; priores phialas: in Hiſtoria, ſextam & ſeptimam phialam, & multa alia de Dracone, Beſtia, & Pſeudopropheta. Hæc autem explicatio, vt ſupra inſinuaui, in eũ finem ab eo ſuſcepta eſt, vt populo ſcilicet perſuadeat, Pontificem Romanum eſſe verum Antichriſtum. Et hoc ipſum confir-

confirmat in tertio Tractatu, id eſt, in Illuſtratione Plagæ Regiæ. At quomodo confirmat? Non aliter, quàm nocturna quadam viſione, quam dicit F. Nicolao, Heluetio Eremitæ, diuinitus obtigiſſe. Ea ſecundum Graſerum ſic habet:

VISIO NICOLAI EREMITAE, ſecundum Graſerum.

3. Apparuit F. Nicolao ſplẽdens ac perlucidus circulus, ſeu rotundus campus, in quo incluſum erat caput Papale, redimitum trifido diademate; & in eius faſtigio, orbiculus cum cruce. Facies illius capitis erat rubicũda, vultus atrox

& valdè minax, frons corrugata, truces & micantes oculi, barba hirſuta, cana, & in tres cirros diſcreta, ſuperius labrū myſtace prominente ferociens. Ex circumferentia circuli tres gladii tendentes in faciem Papæ; quorum primus ex imo circuli, per barbam Papæ, in os eius ingrediebatur: reliqui duo, ab vtroque latere, oculos fodicabant. Contra hos tres gladios, alii totidem ex ipſo capite Papali exibant; quorum duo ex naribus, verſus vtrumque circuli latus tendebant; tertius ex fronte, ſurſum porrigebatur.

INTERPRETATIO VISIONIS, ſecundum Graſerum.

4. Hanc viſionem interpretatur Graſerus hoc modo. 1. Splendens & pellucidus campus, eſt Eccleſia Papiſtica, ſeu totus ille terrarum campus, in quo Papa dominatur. 2. Triplex diadema impoſitum capiti papali, ſignificat triplicem poteſtatem ſeu tyrannidem Papæ. 3. Facies rubicunda, vultus atrox & minax, frons corrugata, truces & micantes oculi, ſignificant illius ſæuitiam & crudelitatem, quam exercet in pios Caluiniſtas. 4. Barba hirſuta, deſignat ſyluam Traditionum, quæſtionum, &Le-

& Legum Pontificalium, ac ſupellectilis templariæ. 5. Tres cirri barbæ, ſunt Scholaſtici, Canoniſtæ, Monachi. Neque huc propriè ſpectant Ieſuitæ, qui potius ſunt quinta Eſſentia ex illis omnibus diſtillata. 6. Tres gladii ex circulo in caput papale tendentes, ſunt Reformati ſeu Euangelici, qui Papatum oppugnãt. 7. Tres alii, ex capite papali verſus circulum egredientes, ſunt Catholici, qui Papatum defendunt. Et quidem duo illi, qui ex naribus procedunt, repræſentãt duplicem Papæ iuriſdictioně ordinariam, nempe ſpiritalem & temporalem; eoq; ſpectant
omnes

omnes Pontificii, qui hactenus ordinariè pro Papa pugnarunt. At tertius, qui ex fronte, ſurſum aſcēdit, deſignat Ieſuitas, qui ſubtilitate & acumine plus aliis valent; & ſunt quaſi extraordinarii & priuilegiati Papæ defenſores. Porro, quod vtrinq; ſint tres gladii, nec plures pro Papa, quàm contra Papam; manifeſtum ſignum eſt, Pontificios & Reformatos pari conatu inter ſe contendere; & æquali ferè numero, hos Papam oppugnare, illos defendere.

VTILITAS VISIONIS.

5. Ex hac ſua interpretatione con-

ne concludit Graſerus; quod vult, nempe Papam eſſe Antichriſtum; & omnes plagas, quibus Eccleſia diuinitus punitur & affligitur, à Papa, tanquam vero Antichriſto, prouenire. Si totam rem in ſyllogiſmum cōijcias, emerget hoc argumentum: Quidquid nocturna viſio F. Nicolai Heluetii, iuxta Graſeri interpretationem ſignificat, hoc ſine dubio credendum eſt, & à ſereniſſimo Britanniæ Rege tanquam fidei verè Catholicę propagatore ac defenſore, pro articulo reformatæ Religionis acceptandum: At illa viſio, iuxta Graſeri interpretationem, (tã-

topere ab Euſebio commendatam) ſignificat Papam eſſe Antichriſtum: Ergò ſine dubio hoc credendum eſt, & à ſereniſſimo Britanniæ Rege, tāquam fidei verè Catholicę propagatore & defenſore, pro articulo reformatę religionis acceptandum. Atq; hæc eſt medulla & ſuccus Plagæ Regiæ.

CAPVT V.

QVO SPIRITV A GRASERO ſcripta ſit Plaga Regia?

1. RÉctè nos monet Apoſtolus 1. Ioan. 4. 1. *Chariſſimi, nolite omni ſpiritui credere; ſed probate ſpiritus, ſi ex Deo ſint.* Cauſam addit; *quia multi*

Pſeu-

Pſeudoprophetæ exierunt in mũdum. Multi iactant ſe habere ſpiritum Dei, qui tamen agitantur ſpiritu vertiginis & mẽdacii. Igitur opus eſt diſcretione ſpirituum, quam nõ omnes habent. Habuerunt illam Apoſtoli & Prophetæ, qui ſciebant ſe ſcribere dictante Spiritu ſancto, quæ ſcribebant. Habuit Lutherus; qui ſciebat à diabolo ſuggeri ſibi argumenta contra ſacrificium Miſſæ. At non habuit Suinglius; qui dubitabat, ater an albus eſſet ſpiritus; qui illa verba, *Hoc eſt corpus meum*, metaphoricè intelligenda eſſe, inſpirauit.

2. Quid dicemus de Graſero?

quo ille ſpiritu dictāte, ſcripſit Plagam Regiam? Scio Caluiniſtas, inter quos Graſerus eſt, ſolitos eſſe gloriari de quodam priuato ſpiritu, cuius interna teſtificatione, hæc duo beneficia conſequi ſe aiunt. 1. quod certi ſint de ſua prædeſtinatione & vita æterna. 2. quod infallibiliter norint diſcernere inter Scripturas diuinas & nō diuinas. Ab hoc ſpiritu vocant ſe θεοδιδάκτους, id eſt, à Deo doctos, quia ſcilicet per hunc priuatū ſpiritum docentur immediatè à Deo, quod ſint filij Dei, & quod hæ ſcripturæ pro canonicis admittendæ ſint, illæ reſpuendæ. De hoc ſpiritu multa

dixi in Libello de Circulo Caluiniſtico, contra Dauidem Paræum, Caluiniſtam Heidelbergenſem. Neq; hoc loco de eo agimus; duplici de cauſa. Primo, quia conſtat eſſe ſpiritum mendacii & erroris, iuxta illud 1. Ioan. 2. 4. *Qui dicit ſe noſſe Deum, & mandata eius non cuſtodit, mendax eſt, & in hoc veritas non eſt.* At Caluiniſtæ, quando loquuntur ex inſtinctu priuati ſpiritus, dicunt ſe noſſe Deum, & eſſe filios Dei; & tamen mandata eius non cuſtodiunt, quia dicunt ea eſſe impoſſibilia: Ergò Caluiniſtæ, quando loquuntur ex inſtinctu priuati ſpiritus, mendaces

ſunt, & veritas in eis non eſt. Secundo, quia priuatus hic ſpiritus, prætérquã quod mendax ſit, non pertinet ad noſtrũ inſtitutum. Non enim diſputamus, an Graſerus in Plaga Regia, interpretatus ſit Apocalypſin ex inſtinctu priuati ſpiritus, nec ne? Conſtat non ita eſſe. Alioqui, cum hic ſpiritus cõmunis ſit omnibus Caluiniſtis, omnes potuiſſent Apocalypſin interpretari, non minus feliciter, quàm Graſerus; cùm tamen, ipſo teſtante, ſecus res habeat. Vult enim neminem hactenus penetraſſe myſteria, quæ in Apocalypſi reuelata ſunt: Et ſibi ſoli hanc

laudem

laudem reſeruatam eſſe, non obſcurè ſignificat.

3. Debet igitur hic eſſe ſtatus quæſtionis, an præter illũ priuatum ſpiritum, qui omnibus Caluiniſtis communis eſt, detur aliquis alius, qui ſpeciatim & quaſi extraordinariè conceſſus ſit Graſero in explicanda prophetia Apocalypſis? Vel, quod eodem recidit, An Graſerus, tanquam nouus Eliſeus habeat duplicatum ſpiritum; vnum communem cum aliis Caluiniſtis, cuius inſtinctu certus ſit, ſe eſſe filium Dei: alterum ſibi proprium ac peculiarem, qui veram interpretandi rationem illi inſpirarit?

Difficilis queſtio: de qua ita ſentio. Nouum & extraordinarium ſpiritum Graſero datum eſſe; non à Deo, ſed aliunde. Nouus ſanè eſt, quia antiqui Interpretes illum non habuerunt. Nemo vnquam, eo ſenſu interpretatus eſt Apocalypſin, quo Graſerus. Extraordinarius eſt, quia preter communem ordinem vni Graſero communicatur. A Deo tamen non eſt; quod his tribus argumentis oſtendo.

I. ARGVMENTVM.

QVOD SPIRITVS GRASERI non ſit à Deo.

4. Spiritus Dei non ſolet dictare mendacia, cõuitia, ſcurrilita-

rilitates: At Graſerus in Plaga Regia ſcribit multa mendacia, conuitia, ſcurrilitates, vt ſupra oſtenſum eſt: Non ergo ex ſpiritu Dei id facit, ſed diaboli. Nam ſpiritus Dei in eo diſtinguitur à ſpiritu diaboli, quod hic mendacii, ille veritatis ſit author & inſpirator. De altero intelligitur illud 3. Reg. 22. 22. *Ero ſpiritus mendax in ore omnium Prophetarum eius.* Et Ioan. 8. 44. *Vos ex patre diabolo eſtis, qui in veritate non ſtetit. Cùm loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendax eſt, & pater eius.* De altero verò illud, Ioan. 14. 16. *Ego rogabo Patrem, & dabit vobis ſpiritũ*

veritatis. Et cap. 15. 26. *Mittam vobis à Patre ſpiritum veritatis*. Igitur Graſerus inter illos computandus eſt, de quibus prædixit Apoſtolus, 1. Timoth. 4. 1. *Spiritus manifeſtè dicit, quia in nouiſsimis temporibus diſcedent quidam à fide, attentendes ſpiritibus erroris & doctrinis Dæmoniorū*. Et quem fructum ſperare inde poteſt? Audi Prophetam, Pſalm. 5. 7. *Perdes omnes, qui loquuntur mendacium*. Idem eſt fructus conuitiorum & ſcurrilitatis, Matth. 5. 23. Epheſ. 5. 4.

2. ARGVMENTVM.

5. Quod à Deo inſpiratur, nō debet haberi pro probabili tan-

tantum cõiectura, ſed pro certa & infallibili veritate; at omnia ferè, quæ Graſerus adfert in plaga Regia (exceptis mendaciis, conuitiis & ſcurrilitatibus) ſunt probabiles tantum coniecturæ; Ergo non ſunt inſpirata à Deo. Maior clara eſt. Minorem concedit Graſerus cum Euſebio. Nam alter fatetur ſe meras coniecturas adferre; alter eas approbat & collaudat. Verba Graſeri ſunt hęc; *Ex Prophetæ contextu non deſunt inditia, ex quibus probabiles coniecturæ peti poſſunt*. Item; *Hæc meam de temporis momento coniecturam, ſatis, vt ſpero, probant*. Item; *Coniecturã meam pro-*

am probat materia huius grandinis, à Spiritu ſancto non fruſtra deſcripta. Item; *Ex capite primo non obſcuræ coniecturæ petuntur.* Hæc, & ſimilia habet Graſerus ad nauſeam. Cui identidem Euſebius; *Arguta hæc eſt coniectura.* Item; *Ne hæc quidem coniectura abſurda eſt.* Item; *Probabiliter conijcis.* Jtem; *Et mihi coniectura hæc omnium probatiſsima videtur.* Jtem; *Coniectura hæc non adeo abſurda, ſed tamen nihil amplius, quàm coniectura eſt.* Jtem; *Dicerem, ne hanc quidem coniecturam valdè abſurdam eſſe, ſi paulo certiori fundamento niteretur.* Jtem; *Vnde tu verò hoc*

conijcis? Jtem; *Coniectura hæc mihi ſatis adhuc infirma, & inſuper obſcura videtur.* Jtem; *Hæc tamen, non niſi nudæ coniecturæ ſunt.* Vno verbo, omnia coniecturis aguntur. Et auſim aſſerere, toties repeti nomen *coniecturæ*, vt ex eo ſolo repetito, libellus confici poſſit.

6. *Dices*; Coniecturæ ſæpè ſunt à Spiritu ſancto, vt patet in coniecturis Ioſephi & Danielis: Ergò ſaltem non omnes reſpuendæ ſunt. Reſpondeo. Neque nos omnes reſpuimus. Sed neq; omnes admittimus. Igitur iudicio opus eſt. Vt hoc clarius intelligatur, notandum eſt, varias eſſe coniecturas, quę

tamen

tamen ad quinq; capita reuo-
cari poſſunt. 1. quædam im-
mediatè ſuggeruntur à Deo.
2. aliæ à diabolo. 3. nonnullæ
ſumuntur ex ſignis naturali-
bus. 4. multæ ex ſignis morali-
bus. 5. nec paucæ ex apprehē-
ſione ſeu phantaſia alicuius
priuati hominis. Itaq; aliæ ſunt
diuinæ, cuiuſmodi fuerunt Io-
ſephi & Danielis, Gen. 40. &
Dan. 2. Aliæ diabolicæ, cuiuſ-
modi fuerunt Ariolorum, ma-
gorum & maleficorum apud
Chaldæos, Dan. 2. Aliæ natu-
rales, cuiuſmodi ſunt Mathe-
maticorum, qui ex ſignis &
diſpoſitonibus naturalibus cō-
ijciunt de futura pluuia vel ſe-

renitate, Matth. 16. 3 *Facto veſpere dicitis; Serenum erit: rubicundum eſt enim cœlum. Et mane; Hodie tẽpeſtas: rutilat enim triſte cœlum.* Eodem ſpectant coniecturæ Medicorum, qui ex varia corporum & humorum diſpoſitione, coniectant de ſtatu valetudinis. Aliæ morales, cuiuſmodi ſunt virorum prudentum, qui ex moribus & vita aliorum ſæpè coniiciunt, qualis quiſq; euaſurus ſit. Aliæ deniq; phantaſticæ, cuiuſmodi ſunt eorum hominum, qui aut phantaſiam habent læſam, aut opiniones præconceptas, aut iudicium perturbatũ, aut pertinax propoſitũ perſiſtendi

in ſen-

in ſententia. Sub quo genere continentur Lunatici, febricitantes, hæretici, & ſimilis farinæ homines.

7. Iam, vt ad propoſitum redeamus; Graſeri coniecturæ diuinæ non ſunt. Hoc patet ex citatis illius & Euſebii verbis. Aiunt enim eſſe coniecturas *nudas, probabiles, infirmas, obſcuras:* Et nihil aliud, *quàm cōiecturas*; neq; *certò niti fundamento:* quod de diuinis dici nō poteſt. Accedit, quod ſępè ſint ineptiſſimæ, quas ne Euſebius quidem probare auſit. Cuiuſmodi eſt illa, qua conatur efficere, per 24. ſeniores (quorū fit mentio Apoc. 4. & ſæpè alibi)

intelligi oportere Canonem librorum veteris Teſtamenti, vel certè Scriptores illorum. Eſt autem hæc coniectura. Joannes cap. 10. v. 7. citat aliquid ex veteri Teſtamēto; cùm ait; *In diebus vocis ſeptimi Angeli, cum cæperit tuba canere, cōſummabitur myſterium Dei, ſicut euangelizauit per ſeruos ſuos Prophetas*. Ergò cōijci poteſt, per 24. ſeniores intelligi canonem veteris Teſtamenti. Quis non rideat hanc coniecturam? Et tamen *argutam* eſſe; vult Euſebius. Sed parum argutè. Niſi & hanc argutam eſſe velit. Joannes cap. 10. v. 7. citat aliquid ex veteri Teſtamento:

Ergo conijci poteſt per quatuor animalia (quorum etiam fit mentio cap. 4.) intelligi Canonem veteris Teſtamenti. Et ſimiliter hanc. Chriſtus in Euangelio citat multa ex veteri Teſtamento: Ergo conijci poteſt per duodecim Apoſtolos, de quibus in eodem Euangelio agitur, intelligi Canonem veteris Teſtamenti. Apage cũ iſtis coniecturis. Et quis credat diuinas eſſe?

8. Sed neq; naturales aut morales ſunt. Non enim ex ſignis & diſpoſitionibus naturalibus, nec item ex vita & moribus præſentibus coniectat Graſerus, per 24. ſeniores intelligi

Cano-

Canonem veteris Teſtamenti; & per quatuor animalia, canonem noui Teſtamenti; & per mare vitreum, Scripturam ſine Traditionibus; & per duos teſtes, Joannem Huſſium & Hieronymum Pragenſem; & quæ ſimilia ſunt. Vnde ergo? Multa conijcit ex Scripturis perperam intellectis; multa ex præcôceptis opinionibus; multa ex odio in Catholicos ſeu Pontificios; multa ex propria phantaſia & imaginatione. Vnde neceſſe eſt, ſi non diabolicas, ſaltem phantaſticas eſſe ipſius coniecturas.

3. ARGVMENTVM.

9. Qui in docendo & inter-

pretãdo ſibiipſi contrarius eſt, non docet & interpretatur ex inſtinctu Spiritus ſancti: Graſerus in docendo & interpretando ſibiipſi contrarius eſt: Ergo non docet & interpretatur ex inſtinctu Spiritus ſancti. Maior patet ex illo 1. Corinth. 14.33. *Non eſt diſſenſionis Deus, ſed pacis.* Minorem probo triplici exemplo, multis aliis prętermiſſis. Primũ eſt, quia Graſerus docet plagas Apocalypticas ita ſibi inuicem ſuccedere, vt priores non ceſſent, ſuperuenientibus poſterioribus, ſed potius intendantur & augeantur. At poſtea contrarium docet. Nam in explicatione

phialarum dicit, per quintam phialam intelligi tenebroſam ignorantiam, quæ fuit in Papatu, tempore Concilii Conſtantienſis. Mox addit, ſub phiala ſexta veniſſe Ieſuitas, qui ſtudio & doctrina plus omnibus profecerint, & Papatum illuſtrarint. Si ita eſt, ergo tenebroſa ignorantia Papatus, quæ erat plaga quintę phialę, non eſt intenſa & aucta, ſuperueniente plaga ſextæ phialæ, ſed vel omnino ſublata, vel certè valdè imminuta. Ergo falſum eſt, quod ante dixit, priores plagas intendi & augeri per acceſſum poſteriorum.

10. Alterum eſt, quia ponit

hoc diſcrimen inter plagas ſigillorum & plagas tubarum, quod hæ ſint ſpirituales, & Eccleſiæ vitalia, id eſt, fidem & doctrinam corrumpant: illæ externæ & corporales (vt peſtis, fames, perſecutio, terræmotus) quæ potius purgant & vegetiorem faciunt Eccleſiam. At paulo poſt dicit, plagas priorum tubarum eſſe externas, & non corrumpere fidem, ſed tãtum externa fidei inſtrumenta: plagas verò poſteriorum tubarum eſſe internas, & corrũpere ipſam fidem. Hinc colligo has duas contradictorias propoſitiones. Prior eſt, omnes plagæ tubarum ſunt ſpiritua-

rituales, & corrumpunt vitalia Eccleſiæ. Poſterior, Aliquæ plagæ tubarum non ſunt ſpirituales, nec corrumpunt vitalia Eccleſiæ.

11. Tertium eſt, quia dicit, ad clangorem quintæ tubæ proſiliiſſe Locuſtas ad vexandam Chriſti Eccleſiam. Et per Locuſtas intelligi quatuor hominum genera. 1. Clerum inferioris ordinis. 2. Doctores Scholaſticos & Canoniſtas. 3. Religioſos Monachos. 4. Ieſuitas, quos ait præ omnibus eminere. At paulò poſt dicit. Ieſuitas ortos eſſe ſub ſexta phiala. Quomodo ergo verũ eſt, proſiliiſſe ad clangorem quintæ

tubæ? Nam inter quintam tubam & ſextam phialam, iuxta Graſeri computum, multi anni interceſſerunt. Vel ergo neceſſe eſt, Ieſuitas proſiliiſſe in Eccleſiam, multis annis, antequam nati eſſent, quod eſt inſigne paradoxum; vel Graſerum apertè ſibi contradicere, quod veriſſimum eſt. Omitto ſimiles contradictiones, quæ plurimę ſunt. Nam ex his paucis facilè intelligis, doctrinam Graſeri à Deo non eſſe.

CAPVT VI.

QVAM CERTA SIT DOCTRInæ Plagæ Regiæ?

1. DOctrina Plagæ Regiæ, vt ſupra dixi, continet inter-

interpretationẽ Apocalypſis. Igitur quæſtio eſt, quàm certa ſit hæc interpretatio. Ne ipſe quidem Graſerus, aut Euſebius auſit affirmare, omnino certam eſſe. Ego verò planè incertam, fallacem, & quod amplius eſt, falſam eſſe contendo. Quod quidem ex dictis facilè probari poteſt his tribus argumentis. 1. quia continet multa mendacia & conuitia. 2. quia nititur meris cõiecturis. 3. quia ſibiipſi contraria eſt. Addo hæc noua argumenta. 1. quia repugnat communi conſenſui aliorum Interpretum. 2. quia fundatur in falſo principio. 3. quia non aliter probatur & il-

luſtratur à Graſero, quam nocturna viſione Nicolai Heluetii. 4. quia cõtradicit Regi Britanniæ, quem tamen agnoſcit defenſorem Catholicæ fidei. De his ſingulis dicam breuiter.

1. ARGVMENTVM.

2. Qui diſcedit à communi ſententia omnium aliorum interpretum, tam antiquorum, quàm recentium, fateri debet, vel ſe errare, vel omnes alios: Graſerus in explicanda Apocalypſi diſcedit à cõmuni ſententia omnium aliorum Interpretum, tam antiquorũ, quàm recentium: Ergo fateri debet, vel

vel ſe errare, vel omnes alios. Non poſterius: Ergo prius. Maior per ſe nota eſt. Minorem concedit Graſerus. Nam in præfatione Plagæ Regiæ ſic ait; *In horum myſteriorum explicatione ita verſatus ſum, vt antiquos, ſicut & recens poſitos Interpretum limites aliquoties transgreſſus ſim.* Non aliquoties tantum, ſed vbiq; ferè. Nam poſt pauca ita pergit; *In iſtarũ rerum applicatione; meo quodam iudicio, vt paulo ante indicatum eſt, vſus ſum, vt nullius hominis authoritatem mihi paſſus ſim præſcribere.* Ne quidem ſanctorum Patrum? Non, inquit. Nam *præſtantiſsimos etiam Pa-*

iam Patres impegiſſe conſtat.

3. Igitur Graſerus in explicanda & applicanda Prophetia Apocalypſis, vſus eſt ſuo ſolius iudicio; & aliorum omnium, tam antiquorum, quàm recentium Interpretum limites tranſgreſſus eſt. Quid ergo de ipſo ſtatuendum? Alterutrũ ſanè è duobus: aut inſigniter ſuperbum ac arrogantem eſſe, qui omnibus faſtuoſe contemptis, ſolus ſapere videri vult: aut ſpeciatim à Deo illuminatum, qui ea myſteria penetrarit, quæ ab omnibus aliis ſunt hactenus ignorata. Certè, ab arrogantia hominem excuſare non poſſum. Sic enim inter

cætera ſcribit; *Video pleroſque fanaticos cum ſuis opinionibus, ſe ſub iſtarum viſionum obſcuritate, tanquam denſo vepreto occultare, & latibula quærere. E contrario, ex probatis Authoribus vix quiſquam mihi ſatisfacit. Noſtrorum vero olim Præceptorum, de hac ipſa prophetia, valdè dura, vt nihil amplius dicam, iudicia ſunt.* Perinde eſt, ac ſi dicat; Alii omnes, aut fanatici ſunt; aut mihi non ſatisfaciunt; aut nimis dura iudicia habēt. Ego, nec fanaticus ſum; & omnibus abundè ſatisfacio; & moderatum iudicium habeo. Niſi fortè ſic verius; Alii fanatici ſunt; ego lunaticus: alii mihi

mihi non ſatisfaciunt; ego nemini: alii habent dura iudicia; ego ſtulta & temeraria. Et ſic res habet.

2. ARGVMENTVM.

4. Illa doctrina & Interpretatio non poteſt eſſe vera, quæ fundatur in falſo principio: Tota Graſeri doctrina & interpretatio apocalyptica fundatur in falſo principio: Ergo non poteſt eſſe vera. Maior per ſe patet. Minorem probo, quia tota interpretatio fundatur in hac baſi, quod putet plagas Apocalypticas, quæ in ſeptem Epiſtolis, ſigillis, tubis & phialis continentur, eo

ordine ſibi inuicem ſuccedere, quo à Joanne recenſentur; ita vt primo loco eueniant plagæ Epiſtolarum, deinde ſigillorum, mox tubarum, denique Phialarum. Hæc, inquam, eſt baſis totius ſubſtructionis Graſerianæ. Sic enim loquitur; *Notari velim, res Apocalypticas ſtatim ab illarum reuelatione in mundo operari cœpiſſe: ea videlicet ratione, vt ab eo tempore curſum ſuum ad nos vſque, motu ſucceſſiuo peregerint.* Et iterum; *Omnino puto, Ioannem continuata temporis ſerie, integram hiſtoriam ſcribere.* Et paulo poſt; *Sigilla Tubas, Tubæ*

Phia-

phialas ex ſe pariunt, ita vt præcedentis plagæ vltimum inſtrumentum; ſequenti aditum patefaciat. Et rurſum; *Hæ plagæ, ratione ortus & immiſsionis; vna poſt alteram ſibi inuicem ſuccedunt.*

5. At hæc baſis infirma eſt. Nam Ioannes in prædicendis futuris euentibus; non ſeruat ordinem temporis & ſucceſſionis; ſicut hiſtorici faciunt; ſed inſtar aliorum Prophetarum; ſæpè ea prius recenſet, quę poſterius euentura ſunt; & viciſſim, ea poſterius recenſet, quæ prius euentura ſunt. Hoc manifeſtè patet ex cap. 11. v. 15. vbi in plaga Tubæ ſeptimæ refert

ea, quę poſt mortem Antichriſti, circa diem iudicii euentura ſunt. Sic enim habet; *Septimus Angelus tuba cecinit: & facta ſunt voces magnæ in cœlo dicentes; Factum eſt regnum huius mundi, Domini noſtri & Chriſti eius, & regnabit in ſæcula ſæculorum, Amen. Et 24. ſeniores ceciderunt in facies ſuas, & adorauerunt Deum, dicentes; Gratias tibi agimus Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: quia accepiſti virtutem tuam magnam, & regnaſti. Et iratæ ſunt Gentes, & aduenit ira tua, & tempus mortuorum iudicari, & reddere mercedem ſeruis tuis Prophe-*

tis, & Sanctis, & timentibus nomen tuum puſillis & magnis.

6. Hæc omnia pertinent ad diem iudicii. Tunc enim perfectè regnabit Chriſtus in hoc mundo, (1. Corinth. 15. 24. & Hebr. 2. 8.) tunc iudicabuntur mortui, & quiſq; pro ſuo merito accipiet retributionem. Et hoc eſt, quod idem Ioannes prædixit cap. 10. v. 7. *In diebus vocis ſeptimi Angeli, cùm cœperit tuba canere, conſummabitur myſterium Dei.* Quid clarius? Et tamen poſt vocem ſeptimi Angeli, ſequũtur ſeptem phialæ, in quibus multa prædicuntur, quę, ſecundùm Graſerum, iam reipſa tranſierunt. Falſum

ergo eſt, quod fundamenti loco ponit Graſerus; Joannem in plagis recenſendis ſeruare ordinem temporis & ſucceſſionis. Et communi Prophetarum mori contrarium eſt. Solent enim in futurorum prædictionibus, ea ſæpè coniungere, quæ ratione tẽporis maximè inter ſe diſtant: & ab eo, quod in manu habent, repente ad aliquid remotiſſimum, quaſi impetu quodam abrepti, tranſuolare; vt paſſim videre eſt in Iſaia, Ezechiele & aliis. Quod etiam fecit Chriſtus, Matth. 24. vbi aſſumpto Prophetæ officio, immediatè coniunxit extremum diem iu-

dicii cum excidio vrbis Hieroſolymitanæ, quæ tamen temporibus diſiūctiſſima ſunt. Simile quid Ioannem feciſſe, certum eſt.

3. ARGVMENTVM.

7. Qui ſuam doctrinam, interpretationem & coniecturas non aliter probat & illuſtrat, quàm incerta viſione vnius hominis, quem habet pro idololatra & Antichriſtiano; illius doctrina, interpretatio & coniecturæ non poſſunt eſſe certæ, ſed potius ſuſpectæ: Graſerus ſuam doctrinam, interpretationem & coniecturas non aliter probat & illu-

ſtrat,

ſtrat, quàm incerta viſione Nicolai Heluetii, quem habet pro idololatra & Antichriſtiano: Ergo doctrina, interpretatio & coniecturæ Graſeri non poſſunt eſſe certæ, ſed potius ſuſpectæ. Maior eſt perſpicua. Minor habet duas partes. Prior eſt, quod viſio Nicolai, qua Graſerus probat & illuſtrat ſuam interpretationem & coniecturas, ſit incerta. Poſterior, quod Graſerus eundem Nicolaum habeat pro idololatra & Antichriſtiano.

8. Priorem ſic probo. Graſerus circa illam viſionem tria ſupponit, in quibus fundatur tota ipſius probatio ſeu illu-

ſtratio. Primò, quod facta ſit eo modo, quo ab ipſo recenſetur. Secundo, quod à Deo facta ſit. Tertiò, quod ipſe veram eius interpretationem ſit aſſecutus. At hæc omnia dubia & incerta ſunt: Ergo tota probatio dubia & incerta eſt. Singula oſtendo. Primò, incertum eſt, an viſio eo modo contigerit, quo à Graſero deſcribitur. Hoc ipſemet fatetur in perſona Euſebii his verbis; *Pontificii eam aliter; aliter alii exprimunt & depingunt.* Et paulo poſt in propria perſona; *Ego non niſi vnam apparitionis iſtius picturam & deſcriptionem vidi, quam ex Carolo Bouillo*

Lutherus, & poſt hunc alii producunt, quorum veſtigiis me inſiſtere fateor. Igitur cum viſio illa, ſeu apparitio, quæ Nicolao Heluetio facta eſſe dicitur, variis modis deſcribatur & pingatur; Graſerus eam deſcriptionem & picturam eligit, quam Luthero placuiſſe videt. At, vnde conſtat hanc veram eſſe præ cæteris? Quid ſi cæteræ veræ ſint, hæc falſa? Secundo incertum eſt, vel ſaltem Graſerus certo ſibi perſuadere non poteſt, viſionē illam, quocunque modo facta ſit, à Deo oblatam eſſe. Nam ipſe, ſicut & cæteri Caluiniſtæ, ſolet ridere viſiones Monachorum in

iam Patres impegiſſe conſtat.

3. Igitur Graſerus in explicanda & applicanda Prophetia Apocalypſis, vſus eſt ſuo ſolius iudicio; & aliorum omnium, tam antiquorum, quàm recentium Interpretum limites tranſgreſſus eſt. Quid ergo de ipſo ſtatuendum? Alterutrũ ſanè è duobus: aut inſigniter ſuperbum ac arrogantem eſſe, qui omnibus faſtuoſe contemptis, ſolus ſapere videri vult: aut ſpeciatim à Deo illuminatum, qui ea myſteria penetrarit, quæ ab omnibus aliis ſunt hactenus ignorata. Certè, ab arrogantia hominem excuſare non poſſum. Sic enim inter

cætera

cætera ſcribit; *Video pleroſque fanaticos cum ſuis opinionibus, ſe ſub iſtarum viſionum obſcuritate, tanquam denſo vepreto occultare, & latibula quærere. E contrario, ex probatis Authoribus vix quiſquam mihi ſatisfacit. Noſtrorum vero olim Præceptorum, de hac ipſa prophetia, valdè dura, vt nihil amplius dicam, iudicia ſunt.* Perinde eſt, ac ſi dicat; Alii omnes, aut fanatici ſunt; aut mihi non ſatisfaciunt; aut nimis dura iudicia habet. Ego, nec fanaticus ſum; & omnibus abundè ſatisfacio; & moderatum iudicium habeo. Niſi fortè ſic verius; Alii fanatici ſunt; ego lunaticus: alii

mihi

mihi non ſatisfaciunt; ego nemini: alii habent dura iudicia; ego ſtulta & temeraria. Et ſic res habet.

2. ARGVMENTVM.

4. Illa doctrina & Interpretatio non poteſt eſſe vera, quæ fundatur in falſo principio: Tota Graſeri doctrina & interpretatio apocalyptica fundatur in falſo principio: Ergo non poteſt eſſe vera. Maior per ſe patet. Minorem probo, quia tota interpretatio fundatur in hac baſi, quod putet plagas Apocalypticas, quæ in ſeptem Epiſtolis, ſigillis, tubis & phialis continentur, eo

ordine

ordine ſibi inuicem ſuccedere, quo à Joanne recenſentur; ita vt primo loco eueniant plagæ Epiſtolarum, deinde ſigillorum, mox tubarum, denique Phialarum. Hæc, inquam, eſt baſis totius ſubſtructionis Graſerianæ. Sic enim loquitur; *Notari velim, res Apocalypticas ſtatim ab illarum reuelatione in mundo operari cœpiſſe: ea videlicet ratione, vt ab eo tempore curſum ſuum ad nos vſque, motu ſucceſſiuo peregerint.* Et iterum; *Omnino puto, Ioannem continuata temporis ſerie; integram hiſtoriam ſcribere.* Et paulo poſt; *Sigilla Tubas, Tubæ Phia-*

phialas ex ſe pariunt, ita vt præcedentis plagæ vltimum inſtrumentum; ſequenti aditum patefaciat. Et rurſum; *Hæ plagæ, ratione ortus & immiſsionis; vna poſt alteram ſibi inuicem ſuccedunt.*

5. At hæc baſis infirma eſt. Nam Ioannes in prædicendis futuris euentibus; non ſeruat ordinem temporis & ſucceſſionis; ſicut hiſtorici faciunt; ſed inſtar aliorum Prophetarum, ſæpè ea prius recenſet, quę poſterius euentura ſunt; & viciſſim, ea poſterius recenſet, quæ prius euentura ſunt. Hoc manifeſtè patet ex cap. 11. v. 15. vbi in plaga Tubæ ſeptimæ refert

ea, quę poſt mortem Antichriſti, circa diem iudicii euentura ſunt. Sic enim habet; *Septimus Angelus tuba cecinit: & factæ ſunt voces magnæ in cælo dicentes; Factum eſt regnum huius mundi, Domini noſtri & Chriſti eius, & regnabit in ſæcula ſæculorum, Amen. Et 24. ſeniores ceciderunt in facies ſuas, & adorauerunt Deum, dicentes; Gratias tibi agimus Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: quia accepiſti virtutem tuam magnam, & regnaſti. Et iratæ ſunt Gentes, & aduenit ira tua, & tempus mortuorum iudicari, & reddere mercedem ſeruis tuis Prophe-*

tis, & Sanctis, & timentibus nomen tuum puſillis & magnis.

6. Hæc omnia pertinent ad diem iudicii. Tunc enim perfectè regnabit Chriſtus in hoc mundo, (1. Corinth. 15. 24. & Hebr. 2. 8.) tunc iudicabuntur mortui, & quiſq; pro ſuo merito accipiet retributionem. Et hoc eſt, quod idem Ioannes prædixit cap. 10. v. 7. *In diebus vocis ſeptimi Angeli, cùm cœperit tuba canere, conſummabitur myſterium Dei.* Quid clarius? Et tamen poſt vocem ſeptimi Angeli, ſequūtur ſeptem phialæ, in quibus multa prædicuntur, quę, ſecundùm Graſerum, iam reipſa tranſierunt. Falſum

ergo eſt, quod fundamenti loco ponit Graſerus, Joannem in plagis recenſendis ſeruare ordinem temporis & ſucceſſionis. Et communi Prophetarum mori contrarium eſt. Solent enim in futurorum prædictionibus, ea ſæpè coniungere, quæ ratione tẽporis maximè inter ſe diſtant: & ab eo, quod in manu habent, repente ad aliquid remotiſſimum, quaſi impetu quodam abrepti, tranſuolare; vt paſſim videre eſt in Iſaia, Ezechiele & aliis. Quod etiam fecit Chriſtus, Matth. 24. vbi aſſumpto Prophetæ officio, immediatè coniunxit extremum diem iu-

dicii cum excidio vrbis Hieroſolymitanæ, quæ tamen temporibus diſiũctiſſima ſunt. Simile quid Ioannem feciſſe, certum eſt.

3. ARGVMENTVM.

7. Qui ſuam doctrinam, interpretationem & coniecturas non aliter probat & illuſtrat, quàm incerta viſione vnius hominis, quem habet pro idololatra & Antichriſtiano; illius doctrina, interpretatio & coniecturæ non poſſunt eſſe certæ, ſed potius ſuſpectæ: Graſerus ſuam doctrinam, interpretationem & coniecturas non aliter probat & illu-

ſtrat, quàm incerta viſione Nicolai Heluetii, quem habet pro idololatra & Antichriſtiano: Ergo doctrina, interpretatio & conjecturæ Graſeri non poſſunt eſſe certæ, ſed potius ſuſpectæ. Maior eſt perſpicua. Minor habet duas partes. Prior eſt, quod viſio Nicolai, qua Graſerus probat & illuſtrat ſuam interpretationem & coniecturas, ſit incerta. Poſterior, quod Graſerus eundem Nicolaum habeat pro idololatra & Antichriſtiano.

8. Priorem ſic probo. Graſerus circa illam viſionem tria ſupponit, in quibus fundatur tota ipſius probatio ſeu illu-

Lutherus, & poſt hunc alii producunt, quorum veſtigiis me inſiſtere fateor. Igitur cum viſio illa, ſeu apparitio, quæ Nicolao Heluetio facta eſſe dicitur, variis modis deſcribatur & pingatur; Graſerus eam deſcriptionem & picturam eligit, quam Luthero placuiſſe videt. At, vnde conſtat hanc veram eſſe præ cæteris? Quid ſi cæteræ veræ ſint, hæc falſa? Secundo incertum eſt, vel ſaltem Graſerus certo ſibi perſuadere non poteſt, viſionē illam, quocunque modo facta ſit, à Deo oblatam eſſe. Nam ipſe, ſicut & cæteri Caluiniſtæ, ſolet ridere viſiones Monachorum in

Papatu; nec eas aliter, quàm ſomnia & illuſiones appellat. At Nicolaus, de cuius viſione agitur, fuit Eremita in Papatu, vt paulo poſt oſtendam: Ergo Graſerus viſionem illi factam, non aliter, quàm ſomnium & illuſionem appellare poteſt. Hinc vlterius ſequitur, incertam eſſe Graſeri interpretationem, duplici de cauſa. Primò, quia incertum eſt, an illa ſit vera forma viſionis, quam Graſerus interpretatur: Ergo interpretatio nõ poteſt eſſe certa. Secundo, incertum eſt, an viſio à Deo oblata ſit: Ergo nõ poteſt conſtare, interpretationem à Deo eſſe. Et, ſi à Deo nõ

eſt, ab

eſt, ab alio ſpiritu eſſe, neceſſe eſt. De quo viderit Graſerus coniector.

9. Poſteriorem partem ſic probo. Graſerus habet omnes Pontificios pro idololatris & Antichriſtianis, vt patet ex tota Plaga Regia: ſed Nicolaus Eremita, de quo agimus, fuit Pontificius: Ergo Graſerus habet illum pro idololatra & Antichriſtiano. Quomodo ergo ex eius viſione probare vult ſuam doctrinam & interpretationem? Minor patet ex Ioanne Trithemio, qui vixit eodem tempore cum Nicolao Eremita: Et de eo ſic ſcribit, hom. 15. de Abſtinentia & ie-

iunio Monachorum; *Eſt apud Heluetios homo, Nicolaus nomine, cuius abſtinentia totius Germaniæ homines conuertit in admirationem; & hodie in ore omnium cum ſanctitatis titulo nominatur. Is quondam ruricola in quodam Heluetiorum vico exiſtens, more paganorum inter quatuordecim ius dicere conſueuit altercantibus villanis. Contigit eum quodam tempore ſententiam ſociorum non poſſe reuocare, quam putabat iniquã; metuenſq́ſ ſalutis animæ ſuæ periculum, relictis domo, vxore, filiis, & cunctis mundi negotiis ac rebus, ſolus in vicinum nemus ſeceßit pro Dei amore, in*

quo vitam ſolitarius agit. Et ecce, annus hodiè viceſimus eſt, ex quo ſolitudinem ingreſſus, cibū non ſumpſit humanum. Omnibus notiſsima loquor, nec hominem in Germania viuere puto, qui famam huius miraculi non audierit. Et ne quis forſitan in poſterum ſimulatione deceptus non credat, Heluetios vna cum Præſule Conſtantienſis Eccleſiæ in teſtimonium citamus, qui mores & vitam eius curioſiſsimè obſeruat. Acutiſsimus ingenio vir eſt, qui cùm ſit litterarū penitus ignarus, tamen quaſi alter Eremita quondam Antonius, ſenſum optimè callet Scripturarum. Vidimus, quæ diſertiſsimè

cum

cum quodam diſputauit Magiſtro de Sacramento altaris. Hucuſq; Trithemius.

10. Ex quo teſtimonio tria colligo. Primo, Nicolaum fuiſſe Pontificium; quia Ioannes Trithemius, qui ſine dubio erat Pontificius, laudat illum à ſanctitate, quod alias non erat facturus. Nec in Heluetia, ſub Epiſcopo Conſtantienſi, tunc ylli erant, niſi Pontificii. Secũdo, eundem Nicolaum, non ſine grandi miraculo, per viginti annos, ab omni cibo abſtinuiſſe. Tertio, fuiſſe hominem acutiſſimum, & de Sacramento altaris optimè diſſeruiſſe. Nunc quæro, an credat

Gra-

Graſerus hæc vera eſſe? Si credit, cur inſectatur Pontificios, quorum ſanctitatem, abſtinẽtiam, & ſanam doctrinam de Euchariſtia negare nõ poteſt? Si non credit, quæ cauſa eſt, cur credat, eidem Nicolao viſionem diuinitus oblatam eſſe? Niſi dicat, ſe priora nõ credere, quod à Trithemio, qui Pontificius fuit, narrata ſint. Benè habet. Sed quis primùm narrauit viſionem, quæ Nicolao facta eſt? Non Caluiniſta aliquis. Nulli tunc erant Caluiniſtæ. Si ergo Catholicus, cur credit Catholico de viſione narranti; & non credit Catholico, ſanctitatem, abſtinentiam,

tiam, & ſanam doctrinam cõmendanti?

4. ARGVMENTVM.

11. Qui in rebus ad fidem Catholicam pertinentibus contradicit defenſori & propagatori fidei Catholicæ, is non rectè ac legitimè facit. Graſerus in rebus ad fidem Catholicam pertinentibus contradicit Regi Angliæ, quem fidei Catholicæ defenſorem & propagatorem agnoſcit: Ergo Graſerus nõ rectè ac legitimè facit. Minor probari poteſt variis exemplis. Ego hoc vnico, quod omnium inſtar eſt, contentus ero. Rex Angliæ dicit, ſe eſſe

caput & Primatem Eccleſiæ Chriſti in Anglia: ac proinde propria authoritate poſſe ſynodum conuocare, conſtitutiones condere, cauſas audire & cognoſcere, controuerſias dirimere, beneficia conferre, Epiſcopos creare & deponere; vno verbo, omnia moderari, quæ ad diuinum cultum & religionem pertinent. Et hoc probat exemplo Regum veteris Teſtamenti, de quibus in Apologia pro iuramento fidelitatis ita loquitur; *Sub veteri Teſtamento Reges haud dubio gubernatores erant Eccleſiæ intra fines ſuos: corruptelas purgauêre: abuſus ſuſtulêre: arcam ad*

conſti-

conſtitutum quietis locum perduxere: arcæ deportãdæ ipſi præſultauêre: Templum ædificauêre, & ſua præſentia opus conſecrationis cohoneſtarunt: Librũ Legis è tenebris erutum populo recitari fecerũt: fœdus inter Deum populumq́ redintegrarunt: confregêre ſerpentem æneum, quamuis & diſerto Dei mandato erectum, & Chriſtum Dominum ſuo modo figurantem: idola omnia, Deoſque falſos exterminauêre: reformationes publicas inſtituêre, conuocatis eo fine, & congregatis promiſcuè Sacerdotibus & Laicis: exauctorauerũt ſummum Pontificem, aliumque in eius locum ſubrogauerunt. In

ſumma

ſumma, cuncta moderati ſunt, quæ ad Eccleſiaſticum regimen quoquo modo pertinuerunt.

12. Atque hoc eſt vnum ex præcipuis punctis fidei ac religionis in Anglia. In quo, neceſſariò ſupponit Rex, Eccleſiam Chriſti in terris conſpicuam ac viſibilem eſſe. Nam ſi caput eſt viſibile, etiam reliqua mem bra viſibilia: ſi Paſtor viſibilis, etiam oues viſibiles. Alioqui monſtroſa foret Eccleſia, ſi caput quidem eſſet viſibile, ſed membra inuiſibilia: ſi Paſtor viſibilis, ſed oues inuiſibiles. Et quos, obſecro, ad ſynodũ conuocaret Rex, ſi Eccleſia eſſet occulta & inuiſibilis? fideles,

an infideles? Non vtiq; fideles, quia occulti eſſent, & inuiſibiles. Nec infideles, quia non eſt caput infidelium.

13. In hoc puncto Graſerus opponit ſe Regi Angliæ. Vult Eccleſiam Chriſti occultam & inuiſibilem eſſe; Eoſq;, qui viſibilem eſſe contendunt, miris modis exagitat. Ait inexcuſabiles eſſe, & pertinaces; lucis conſpectũ fugere, & à Deo excæcari. Quid hinc ſequitur? Nihil aliud, quàm Regem Angliç, ex ſentẽtia Graſeri, inexcuſabilem eſſe & pertinacẽ; lucis conſpectum fugere, & à Deo excęcari. Quemodo ergo, ſecundũ Graſerũ, Catholicç fidei defen-

ſor &

ſor & propagator eſſe poteſt? Aut ſanè, ſi illius defenſor & propagator eſt, quomodo Graſerus audet illi tàm apertè in re ſeria cõtradicere, & tã grauem ſententiam in eũ pronunciare?

14. Ex iis, quæ hactenus dicta ſunt, ita concludo. Qui in docẽdo & interpretãdo, nihil aliud adfert, niſi mendacia, cõuitia, ſcurrilitates, inanes cõiectu ras, incertas viſiones; & pterea cõtradicit defenſori ac ꝓpagatori fidei Catholicę; eius doctrina & interpretatio nullo modo probãda eſt. Graſerus in docẽdo & interpretãdo nil adfert niſi mendacia, cõuitia, ſcurrilitates, inanes cõiecturas, incer-

tas viſiones; & præterea contradicit Regi Angliæ, quem agnoſcit defenſorem & propagatorem fidei Catholicæ: Ergo Graſeri doctrina & interpretatio nullo modo probanda eſt.

CAPVT VII.

QVO LOCO HABENDA SIT Plaga Regia?

1. EX triplici capite æſtimari ſolet, quo loco liber, ſeu Tractatus aliquis habẽdus ſit. 1. Ex Authore. 2. Ex materia, quam tractat. 3. Ex modo tractandi materiam. Primò enim quæritur, quis & qualis ſit Author? doctus, an indoctus? pro-

bus,

bus, an improbus? veri, an falſi amans? Deinde, in qua materia tractanda verſetur? ſacra, an prophana? ſeria, an ludrica? ſublimi, an humili? rara an vulgari? Deniq;, quomodo deducat & illuſtret materiam, quã tractat? ſolidis, an infirmis argumentis vtatur? Et ſic deinceps.

2. Nunc ſingula applicemus. Primò, Author Plagæ Regiæ eſt Conradus Graſerus, homo Caluinianus, mendax, conuitiator, ſcurrilis, qui omnes alios contemnit, & de ſe ſolo magnificè loquitur ac ſentit. Secundo, verſatur in meris coniecturis tractãdis. Tertio, non

aliter eas probat & illuſtrat, quàm incerta viſione Nicolai Heluetii. Hinc collige, quo loco habenda ſit Plaga *Regia*, quæ à Graſero ſcripta eſt.

3. An ergo, inquies, ad nihil vtilis eſt Plaga *Regia*? Omnino eſt. Tametſi enim multi hactenus reperti ſint, qui facilem & expeditum mentiendi ac conuitiandi modum tradiderunt (apud Caluiniſtas) nemo tamen coniectandi, & viſiones interpretandi, faciliorem rationem ac methodum inuenit, quàm Graſerus in Plaga *Regia*. Et ne dubites, ex ipſo formam ſeu paradigma, hic apponam.

PARA-

PARADIGMA CONIECTANdi, ex Graſero.

4. Quid intelligit Joannes in Apocalypſi per 24. ſeniores? Canonem librorũ veteris Teſtamenti. Vnde hoc conijcis? Quia citat aliquid ex libris veteris Teſtamẽti. Quid per mare vitreum, ſimile cryſtallo? *Verbum Dei purũ, non permixtum Traditionibus.* Vnde cõnijcis? Quia *per maris puritatẽ viuunt animalia, per impuritatẽ moriuntur.* Quid per Iridem, ſimilẽ ſmaragdo? *Iudiciorum Dei conſtãtem veritatẽ, & immutabilẽ iuſtitiam.* Vnde cõijcis? Ex cõtrario, q̃a colores Iridis mutabiles & inconſtãtes ſunt. Quid ꝑ

duodecim tribus filiorum Iſrael? *Eccleſiam gentilium, quæ à duodecim Apoſtolis collecta eſt.* Vnde conijcis? Quia illi ſoli ſunt *peculium Chriſti*. Quid per duas tribus omiſſas, Dan & Ephraim? *Brachium Paæp ſpirituale & ſæculare.* Vnde conijcis? Quia Michas fuit ex tribu Dan; & Jeroboam ex tribu Ephraim. Et Michas eſt typus Papæ in ſpiritualibus; Ieroboam in ſæcularibus. Quid per duos teſtes, amictos ſacco? *Joannem Huſsium & Hieronymum Pragenſem.* Vnde conijcis? Quia Papæ reſtiterunt. Quid per Locuſtas? *Clerum inferioris ordinis, Doctores Scho-*

laſti-

laſticos, Canoniſtas, & diuerſos Religioſos, inter quos Jeſuitæ eminent. Vnde conijcis? Ex cantu. Quid per ſtellam de cœlo cadentem? Papam. Vnde conijcis? Quia defecit ab Eccleſia. Argutæ ſanè coniecturæ.

PARADIGMA VISIONES INterpretandi, ex Graſero.

5. Campus rotundus, ſignificat Eccleſiam Romanã. Caput incluſum, Papam. Barba hirſuta, ſyluam Traditionum. Tres cirri, Scholaſticos, Canoniſtas, Monachos. Facies rubicunda, vultus minax, frons corrugata, truces oculi; ſæuitiam Papæ & crudelitatem in

Reformatos. Tres gladii egredičtes ex capite, defenſores Papæ. Tres alii egredientes ex circulo, Hoſtes Papæ. Duo gladii ex naribus, duplicem Papæ iuriſdictionem, ſpiritalem & ſæcularem. Tertius gladius ex fronte, acumen Ieſuitarum.

6. Ad huius Paradigmatis imitationem, quilibet ruſticus interpretabitur hoc modo. Campus rotundus, ſignificat Eccleſiam Catholicam. Caput incluſum, Romanũ Pontificem. Barba cana & hirſuta, venerãdam Sedis Apoſtolicæ antiquitatẽ. Facies rubicunda, florentem & vegetam in Papatu doctrinam. Vultus minax & truces

oculi,

oculi, iuſtã in Hæreticos iram. Frons corrugata, ſeriam ac paternam curam animarũ. Duo gladii ex naribus egredientes, duplicem Pontificis poteſtatẽ. Tertius ex frõte ſurſum aſcendens, orationes & ſuſpiria ad Deum. Tres gladii ex circulo inuadentes caput Pontificis, conuitia, mendacia, & perſecutiones Caluiniſtarum.

7. Vel certè hoc modo. Campus rotũdus, repręſentat Eccleſiam reformatam. Caput incluſum, Antichriſtũ. Barba hirſuta, ſyluam mẽdaciorũ. Tres cirri, Caluiniſtas, Lutheranos, Anabaptiſtas. Facies rubicunda, luxuriam Anabaptiſtarũ. Vul-

tus

tus minax & truces oculi, crudelitatem Caluiniſtarum. Frõs corrugata, ſenium & defectionem Lutheranorum. Duo gladii egredientes ex naribus, mucoſa & olida argumenta Lutheranorum & Anabaptiſtarum. Tertius egrediens ex frõte ſurſum, impudentem & ſuperbam Caluiniſtarum arrogãtiam. Tres alii gladii ex circulo tendentes in caput Antichriſti, Doctores Scholaſticos, Canoniſtas & Religioſos.

Epilogus.

HAbes, Beneuole Lector, quid ſentiam de Graſeri Plaga Regia. Non defuturi ſunt

ſunt alii, qui prolixè eam refu-
tabunt. Mihi ſatis eſt, compen-
dio refutaſſe. Nec plus operæ
meretur Author.

IN CONTVMELIOSAS LVDI-MAGISTRI CALVINIANI Coniecturas.

Papa, Antichriſtus; membrum illius, Induperator;
Et pars Romani ſanctior Imperii;
Quem Tagus, & duplex colit India; quemq; coronant
Candida in auratâ Lilia texta togâ:
Rex & Sarmatiæ, Rex atq; binominis Iſtri;
Et Boij & Veneti, nomina magna, Duces:
Iudice te Orbilio, Cæſar, Regeſq;, Duceſq;,
Sunt Antichriſti turpe ſatellitium.
Vnde liquet, Iudex incorruptiſſime? Dicam:
Crede orbis; crede hoc: Namq; ego coniicio.
Iam norma eſt fidei noua, Coniectura Graſeri:
Et noua ad antiqui Ditis aperta via eſt.

SVPER-

SVPERBIA LVDIMAGISTRI PLAGIARII.

NVlli tu veterum credis, nulliq́; tuorum:
Et tibi vis omnes credere? Nemo facit.

MONITIO AD SIMPLICES CALVINISTAS.

CVncta Patrum vobis ſunt irrita, Concilio-rumq́;:
Et Coniectori creditis Heluetio?

FINIS.